

[Ole Bjørn Kraft.]

Tings Medlemmers Ret at stille Spørgsmaal til Ministrene, og det er Ministrenes Pligt at svare paa de Spørgsmaal, der bliver stillet. Kun ved Opfyldelsen af denne Pligt bliver det nemlig Rigsdagen muligt at opfylde sit parlamentariske Hverv, som er at kontrollere Ministeriet og Regeringen. Hvis Ministrene nægter at svare Medlemmerne, hindrer de Tinget i at udøve dets naturlige, parlamentariske Funktion; det skulde ikke være nødvendigt for noget Medlem at henvise til Grundlovens § 61.

De Bemærkninger, jeg her har fremsat til den højtærede Forsvarsminister, kunde jo ogsaa rettes til andre af de høje Ministre; det har vist sig, at dette folkelige og demokratiske Ministerium har været mere selvbevidst og hovmodigt, end noget autokratisk Ministerium kunde tænkes at være; dette sidste vilde dog i det mindste have overholdt Formerne. Jeg havde derfor ogsaa forstaaet, at det var den højtærede Forsvarsministers Hensigt ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling at give mig det Svar, som jeg allerede burde have haft ved dens anden Behandling. Jeg ser imidlertid, at Ministeren ikke er til Stede i Dag; han har derved frataget sig selv Muligheden for at opfylde sin naturlige parlamentariske Pligt, men maaske er der en af de andre tilstedeværende Ministre, der vil være i Stand til at svare. Under alle Omstændigheder er Spørgsmaalet nu paa ny stillet af et af Tingets Medlemmer, og hvis der ikke bliver svaret i Dag, haaber jeg, at Forsvarsministeren vil benytte Lejligheden i det høje Landsting til at give Svar paa det Spørgsmaal, som det er min Ret at faa besvaret.

Bindslev: Ifølge Loven om Bygningen af Nationalmuseet var Undervisningsministeren forpligtet til i indeværende Samling at fremsætte et Forslag til Ordning af Folkemuseets Forhold. Det lykkedes den tidligere Undervisningsminister at faa opfyldt denne Pligt nogle faa Dage før den Begivenhed, der kaldte os ud til Valg. Vi har nu faaet en ny Undervisningsminister, og der vil derfor være Anledning til at spørge den højtærede Minister, som desværre ikke er til Stede i Salen, om han vil anerkende den moralske Pligt, som jeg mener maa paahvile ham til ogsaa at tage Folkemuseets Bygningsforhold op til Overvejelse, om Rigsdagen i den kommende Samling, thi det kan formentlig ikke ske i den indeværende, kan forvente et Forslag fremsat fra Ministeren om Omordning af Folkemuseets Bygningsforhold. Idet jeg stiller dette Spørgsmaal

til den højtærede Minister, vil jeg gerne have Lov at bede ham om at tage dette Forhold op til nøjere Overvejelse, idet jeg ikke mener, at det Forslag, som den tidligere Undervisningsminister fremsatte her i Tinget, var fyldestgørende efter de Krav, der kunde stilles fra Folkemuseets Side, og de Krav, som er stillet af Folkemuseets Embedsmænd. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, naar han overvejer dette Forhold, ogsaa at tage Folkemuseets specielle Embedsmænd med paa Raad og forme sit Forslag derefter, idet jeg yderligere fremsætter Haabet om, at det maa lykkes den højtærede Minister saa tidligt som muligt i den kommende Samling at bringe denne Sag frem til Behandling her i Tinget.

N. Neergaard: Jeg skal ikke følge det ærede Medlem Hr. Korsgaard i hans Udtalelser om Statsregnskabet for 1928—29 og endnu mindre i hans Udtalelser om Udsigterne for det indeværende Finansaar. Jeg tror, det er rigtigere at vente med at diskutere dette til Oktober, naar vi har Statsregnskabet liggende for os og der dog er gaaet Halvdelen af indeværende Finansaar; jeg tror ikke, det kan gøres med noget som helst Udbytte nu. Men det ærede Medlem rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, som jeg jo er pligtig at besvare, og det gik ud paa, om jeg vilde godkende hans Opfattelse, at der vilde blive et Underskud paa 10 Mill. Kr. for det forløbne Finansaar. Jeg vil besvare dette Spørgsmaal med Nej. Jeg tror aldeles ikke, at dette er rigtigt, men jeg skal ikke hengive mig til Gætninger om, hvad Tallet vil blive; Tallet 10 Millioner er sikkert alt for højt, men det vil jo vise sig, naar vi faar Statsregnskabet; jeg skal ikke indlade mig paa videre Drøftelser deraf. Hvad der er ganske klart, er, at Aaret 1928—29 budgetmæssigt og regnskabsmæssigt har været ude for meget store Vanskeligheder. Der var for det første den fundamentale Vanskelighed, at et Budget, der ikke var indrettet derpaa, har maattet optage den store Renteudgift paa over 9 Mill. Kr. til Landmandsbanken og efter de gældende Regnskabsregler har maattet optage den helt ud, skønt Udgiften kasse-mæssigt ikke er afholdt, saaledes at ca. 4¼ Mill. Kr. deraf er opført som Indtægt paa Formueregnskabet; det er altsaa et ganske abnormt Forhold, men det er en Følge af den gældende Regnskabsordning. Endvidere har Aaret baaret de store Vanskeligheder, som fulgte med Isvinteren, der har foranlediget flere Millioner Kr.'s Mindreindtægt og Merudgift,